

Mosjøen Skolekorps

50 år

Mosjøen skolekorps 50 år

Dette bilaget distribueres sammen med Helgeland Arbeiderblad 13. mai. Ansvarlig for stoff og bilder er Mosjøen skolekorps i samarbeid med Helgeland Arbeiderblad.

Artikler og nye bilder er levert av Arne Andersen, Arne Drøpping, Hilde Engøy Henriksen, Grethe Marie Hvalrygg, Asbjørg Sande, Per Viken og Torild Wika.

Bilder fra korpsets 50-årige historie er dels lånt av private og dels fra Vefsn Museums og Helgeland Arbeiderblads arkiver.

Bildet på side 1: Werner Daleng og Lars Johansen med Naomi og Mimmi Drage foran mange andre glade musikanter i Mosjøen skolekorps.

Gleder og opplevelser i 50 år

Helga

Helga 5.-7. juni feirer Mosjøen skolekorps 50 år.

I de 50 årene korpsnet har eksistert, er det mange som har hatt stor glede og mange gode opplevelser som medlemmer. Men det som er like viktig er de opplevelser og gleder som Mosjøen skolekorps har gitt lokalsamfunnet gjennom de samme 50 årene.

Slik er det i mange lokalsamfunn. Skolekorps engasjerer og sprer glede, de har en viktig funksjon i lokalsamfunnet som vi må ta vare på.

På dette grunnlaget ønsker vi 600 korpsmedlemmer fra 18 forskjellige korps hjertelig velkommen til stævnet.

Alle tilskuere og tilhørere som også vil ta del i feiringa, er like hjertelig velkomne.

Ungene arvet korpsinteressens

Kristine og Bjørn Tore Almdal er flasket opp med korpsmusikk.

Hilde begynte i Mosjøen skolekorps og Tore i Vefsn. Seinere spilte de sammen i Fram. Er det rart at ungene har arvet interessen?

Ekteparet Almdal har fem barn. De tre eldste har alle vært eller er medlemmer i Mosjøen skolekorps. Og de to yngste er også musikkinteresserte.

Bjørn Tore (16) startet som aspirant høsten 1991, og han kom med som fullverdig medlem i korpsnet fra høsten 1992. Det var stor stas da han fikk uniform, husker Hilde. Anne Marit (14) ble med fra høsten 1994 og Kristine (11) begynte som driller i 1995. Nå spiller hun klarinett.

– Det blir vel ofte slik at foreldre påvirker ungene sine ubevisst til å drive med aktiviteter som en selv har likt som barn. Vi har prøvet mye hjemme om den tida da vi selv spilte i korps, og vi har fortalt om episoder som vi husket.

På konserter og arrangementer treffer jeg ofte igjen de jeg spilte sammen med i min barndom. Nå er vi alle foresatte og engasjert i barnas fritidsinteresser. Det er artig, og det gir godt samhold i foreldregruppa, sier Hilde.

Selv husker hun musikkstevne-ene og turene spesielt godt, og hun husker stemninga på musikkloftet. Det var et godt sosialt samhold blant oss som spilte, og vi ble svært gode venner. Fra turene forteller hun om muggent brød og om ekle insekter som ramlet fra taket på en berregård der de overnattet. Men det var kjempeartig! De sov ikke et sekund.

I dag har ungene mange fritidsinteresser å velge i. – Som foreldre har vi gått aktivt inn for å hjelpe dem til å begrense

antallet. For ungene skal fortsatt ha tid til å leke og være unge, slappe av og roe seg ned sammen med familien sin, og også få gjort skolearbeidet sitt, sier Hilde, som forteller at foreldrene har satt ei grense på to organiserte fritidsaktiviteter hver.

– Hva kreves av foreldrene?

Vi fordeler ansvaret, sier Hilde som forteller at Tore har hatt leder- og styreverv og selv har hun støttet opp om det praktiske arbeidet. Hilde er forøvrig også leder i turngruppa i Mosjøen IL, der også ungene deres er med.

Det er et dårlig argument mot korpsnet at det er så mye arbeid for foreldrene. Slik arbeidet er fordelt i dag, gjør alle en innsats etter evne, fordelt over perioden. Når alle gjør litt, drar vi laget sammen, sier Hilde, som synes foreldrene er flinke til å stille opp for å støtte opp om ungenes interesser.

Etter min vurdering er dette en sunn og verdifull aktivitet for ungene å få delta i. Har du en gang spilt i korps, har du alltid en plattform, en interesse som kan tas fram og benyttes selv om du skulle flytte til en annen kyst av landet.

1956
Dirigert:
Henrik Moe Jacobsen

Æresmedlemmer

Eklart
Helland
(1909
-1992)Leiv Nes
(1910
-1992)Leif Ed-
vardsen
(1925
-1995)Henrik
Moe
Jacobsen
(1911
-1992)Sjølv
Wilk
(1940-)For Arvid Martinsen har musikk-
interessen blitt levebrødet.

I dag kan jeg vel innrømme det: Jeg skuldet en og annen time på gymnaset for å øve. Jeg var kort og godt besatt av musikk, sier Arvid Martinsen (47). Han tilhører i dag den norske eliten på trombone. For 35 år siden startet han musikkstudiet i Mosjøen skolekorps.

Efter flere år i Oslo og Harstad har Arvid bosatt seg i Korgen. - Jeg har lenge hatt en romantisk drøm om å bo på landet, og nå er drømmen gått i oppfyllelse i Bryggjeldalen. Det er en glimrende kontrast til et hektisk turneliv. Jeg stortrives sammen med samboer Ellen og våre to jenter Ashild (6 år) og Johanna (3 år). Det fineste med Korgen er at dag-nadslønden fortsatt lever - det er en stil jeg kjenner igjen fra skolekorps i Mosjøen. Fortsatt er det slik i Korgen - nye mer enn i byene - at unge og gamle gjør ting sammen. Opplever ting i lag. For meg er dette svært viktige verdier, og jeg lærte dem i skolekorps.

Arvid var bare 12 år da han begynte i Mosjøen skolekorps - inspirert og godt fulgt opp av musikkinteresserte foreldre. - Men det er nok Arne Bjørn Stokland og Henrik Moe Jacobsen jeg har mest å takke for at musikken ble min levebrød. Henrik på klarinet og trekkspill var musiker til fingerpissene. Han var et lysende eksempel på at det er artig å spille. Enormt inspirerende. Men det var Arne Bjørn som ansporet mest til at musikken ble mer enn hobby. Han agiterte heftig for at jeg måtte ta timer på trombone.

På nyåret 1973 var det tid for militærteneste for Arvid. For hans del ble det gardsmusikken. Han kom snart i kontakt med tromboneklubben i Oslo og øvde to ganger i uka med NRKs janiorkester. Det ble innfallsporten til framtida. I 1974 begynte han fire års studium på musikkhøgskolen. Dette ble ei tid med flere proff-jobber. Under en studiojobb hos Arne Bendiksen med Jan Høyland som produsent, traff Arvid for første gang idolen sitt; Frode Thingnes. Siden har de samarbeidet ved en rekke anledninger. Til sommeren kommer for øvrig Frode på besøk til Hennens under jazz og blues-festivalen.

Trombonen ble levebrødet

Fra en konsert i Mosjøen skolekorps. Fra venstre Arvid Martinsen, Terje Madsen, Svein Johnsen og foran Åse Stimo Sjøvik.

Efter hvert har Arvid vært med på det meste: Radiostorbandet i NRK, Frank Cooks orkester, stallet til Egil Mona Iversen, Det norske teater, spellmannspris, Grand Prix, kringkastingsorkester, Chat Noir med Dizzie Tunes, USA-turne, osv. - Jeg har fått være med på alt en norsk trombonist kan ønske seg. Jeg har vært på rett plass til rett tid, sier Arvid beskjedent.

Som for nordlendinger flest, kjente også Arvid dragnet nordover. I 1981 ble han tilbudt jobb i Divisjonssmusikken i Hæstad, hvor han ble i 12 år. I Harstad traff han Ellen fra Korgen, og hun er nok årsaken til at adressen i dag er Bryggjeldal. Arvid er ansatt på deltid i musikkolen, instruktør for Hennens storband og Korgen Hornmusikk, tar privatelever og underviser i band. Tid til å skrive musikk får han også.

- Er musikk på heldet id yrke du vil anbefale unge talenter?

Jeg stortrives. Men det er knallhard jobb, og man må like det - leve og lide for musikken. Jeg har 60 prosent fast stilling, resten er frilans. Mange bekker små gir et akseptabelt levebrød, men jeg må stå på og henge på telefonen. Spøkefullt bruker jeg

si at toppen på optimisme er å være frilanstrombonist i Nord-Norge med mobiltelefon. Hvis drømmen er å bli millionær, bør du ikke bli musiker. Drivkraften er at folk liker musikken. For meg betyr det også mye å se at det grov etter meg.

Jeg brukte 36 år på å finne kona. Hun er glad musikk hun også og støtter meg hundre prosent. Ellers hadde det ikke gått. Nå gleder jeg meg over at jentene er fullt opptatt av musikk, ikke minst Spice Girls, hele dagen. Jeg elsker å ha jentene med på konsert, og jeg er ikke i tvil om at kulturen er en viktig ballast for ungdom.

Det er viktig å lære seg å stå fram for ei forsamling å si eller gjøre noe. Det gir barna tillit og tro på seg selv. Musikk er en verdi du kan ta med deg hele livet, og du har like stor glede av musikk som hobby.

- En anbefaling på veien til unge aspiranter?

- Da vil jeg først og fremst be foreldrene bakke opp. Det betyr enormt mye at foreldrene viser interesse. Til de unge musikere vil jeg si: Spill med flest mulig. Det finnes ikke dårlig musikk, bare dårlige musikere. Og la det ikke bli for mye alvor. Jeg synes det er for lite lek med toner, sier Arvid Martinsen.

Markerer bystatusen

Mosjøens nysilte bystatus skal markeres helga 5.-7. juni. Og de som vil sørge for at denne nye bystatusen både skal synes og høres, blir korpsmusikantene fra hele Helgeland.

De kommer nemlig til å dominere bybildet ikke minst lørdag formiddag, da hovedmarkeringa for bystatusen skal skje på Torget. 18 korps fra Sørfold til Sømna er påmeldt til stevnet.

De skal innkvarteres på skoler og bespis i kantina på Vefsn videregående. Lørdag kveld blir det konserter både i kinoen og i Aulaen.

10 komiteer til stevnet

Det er satt ned ti komiteer som skal sørge for at Mosjøen skolekorps 50-årsjubileumstevne skal gå så knirkfritt som råd.

Leder i hovedkomiteen er Trond Indergård. I tillegg er det opprettet egne komiteer for bespisning, innkvartering, teknisk komité, konsertkomité, samnet, PR og presse, sekretariat, underholdning og kiosk. Alle foreldrene er involvert.

I tillegg trir medlemmer både i Hornmusikken Fram og Mosjøen hornmusikk til.

1959

Dirigert:

Henrik Moe Jacobsen

Reiselederen - en viktig oppgave

En meget viktig del av virksomheten i et korps er det arbeidet som legges ned i forbindelse med turer på slutten av en sesong. Det være seg turer i forbindelse med stever eller egne turer. Forberedelsene begynner tidlig, og avgjørelser tas i styret i samarbeid med korpsmedlemmene. Når reisemålet er fastsatt, settes det ofte ned en komité som får i oppdrag å tilrettelegge turen rent praktisk. Her er det mye som må gjøres: Bussar må

bestilles, innkvartering ordnes, budsjett må settes opp, det må ordnes med bespisning osv. En går samtidig ut med forespørsel om det er foresatte som kan tenke og til å være med som reiseledere. Disse må tas med i planleggingen så tidlig som mulig. Ofte kan det være størst nytte å få fatt i reiseledere fra foreldrene som oftest er i arbeid. Men jeg har de årene jeg var aktiv møtt stor velvilje. Leif Edvardsen var reiseleder nummer 1 den

tiden han var korpsleder. Han hadde alle de egenskapene som er nødvendig for å være en god reiseleder. Samtidig som han var en bestemt og myndig person var han omgjengelig, lun, pålitelig og omsorgsfull. Korpsmedlemmene elsket han og han elsket dem. Ja, han kunne være som en far for dem alle. Å være reiseleder er både spennende og utfordrende. Det vil alltid oppstå situasjoner som krever raske og for-

nufulle avgjørelser. Her er det viktig at reiselederne kan samarbeide og stå sammen om de avgjørelser de tar. Oppgavene fordeles på den måten at en av reiselederne tar seg av økonomi, en tar seg av førstehjelp, en står for innkjøp osv. Alle de reiselederne jeg har hatt gjennom å samarbeide med har vært prektige, pålitelige mennesker som har vært seg sitt ansvar bevisst. Jeg har f.eks. aldri sett at noen av dem

En musikalsk reis

Fra korpsreisen til Finland 1993. Dorte Walnum, Heger Ringen, Mette Lien, Tove Ringen og Wenche Wang. (Foto: Elin Wang)

1948 Mosjøen skolekorps ble dannet 10. mars på lærerrommet på gamle Mosjøen folkeskole. 14 foresatte, to lærere og en utsendt fra Hornmusikken fram og en fra Mosjøen Hornmusikk var til stede. Initiativtakere var Arvid Tverå fra fram og daværende skolestyver Jorolv Aune. 13 gutter begynte om høsten, og Leiv Nis var korpsets første dirigent.

1949 Korpsset spilte i 17. mai-toget for første gang. Uniformen besto av hvit skjorte, bukse med striper og blåse med emblemet.

1950 Korpsset deltok i et hornmusikkstevne for voksne på Nesna og hadde spilleoppdrag på Trosfjell og i Mo i Rana. Mødrene var aktive og strevde med uniformsproblemet. Arbeidet med å skaffe fane var i gang.

1951 1. mai spilte korpsset i nye uniformer. Haldis Jacobsen hadde malt korpsets første banner etter et utkast av Bjarne Moe.

1953 Aktiviteten i korpsset og framgangen var god. Dyktige hjelpere fra Hornmusikken fram og Mosjøen hornmusikk ble kuttet til skolekorps. 22 gutter deltok på tur til Gjøvik 27. og 28. juni. Guttene har eget styre med formann, varann og kasserer og egen forhandlingsprotokoll.

1955 Et lån i Vefsn skolekorps ble tatt opp for å finansiere flere instrumenter. Asbjørn Valrygg ble hjelpediregent.

1957 De første jentene begynner i korpsset.

1958 Korpsset feirer 10-årsjubileum. Mødreforeninga ble dannet 17. februar. Jenny Nordglad er første formann.

1959 Korpsset fikk nytt øvingslokale med rom for instrumenter i den nye folkeskolen. Bjarne Moe ledet musikk-kurs som skulle rekruttere barn til skolekorps. Korpsset fikk nye banner og tambursvokk av Mødreforeninga. Årsmøtet vedtok å utarbeide forslag

til nye uniformer. Korpsset spilte ved kongebesøket i Mosjøen 13. juli.

1960 Den årlige tilstelninga på kinoen var svært vellykket og skaffet det økonomiske grunnlaget for nye uniformer. Men det var også nødvendig med et lån på 6000 kroner i Vefsn sparebank. Utseende og utstyr ble vedtatt på foreldremøte 24. juni, og julaften ble det tatt i bruk for første gang under konserten i kirka.

1961 Landstevnet i Bodø 1. og 2. juli var høydepunktet dette året. Mødreforeninga har gitt regnskrifter til korpsset.

1963 Korpsset spilte under Hembygdagarna i Vilhelmina 6. og 7. juli. 15-årsjubileet ble feiret med festmåte 10. mars og jubileumskonsert seinere den samme måneden. Her ble alle medlemmer av det første korpsset og alle som hadde vært formenn invitert sammen med representanter for skolen, kommunen og to banker. Dirigent Henrik Moe Jacobsen fikk hyllest og gaver.

1964 Tamburmajort og fanevakter fikk nye skjort og vest. Korpsset deltok på Landstevnet i Oslo 26.-28. mai. Med 33 aktive musikant og 30 på aspirantkurs var rekrutteringa god.

1965 Korpsset deltok i 17. mai-feiringa i Hattfjelldal, på stever i Sandnessjøen og dro på tur til Sverige 9.-14. juli. 3. juli var korpsset vertskap for Singaker skolekorps fra Trondheim.

1967 Mosjøen ILs fotballgruppe feiret 75 år 1. juli, og korpsset spilte. 18. juni ble Sagaveien gjennom Skarvmodalen åpnet, og korpsset spilte. Seinere var det stever på Nesna 24.-25. juni og korpsset til Sverige 5.-10. juli.

1968 Årsmeldinga melder om økt interesse fra foreldrenes side de seinere åra, og det har også vært større tilgang på jenter enn gutter til korpsset. Jentene er nå i flertall, og det uttrykkes bekymring for at det skal utvikles til et reist jentekorps. 20-årsfesten ble holdt søndag 10. mars. Denne sommeren dro korpsset på langtur til Sverige og

Finland, der de overalt ble svært godt mottatt.

1970 Korpsset fikk medlemsbok der korpsets lover, uniformsreglement og statutter for utdeling av korpsets takkediplom var med. Henrik Moe Jacobsen skattet som dirigent etter 17 år, og han ble avløst av Sjalv Wika. Moe Jacobsen fortsatte imidlertid som gruppeinstruktør sammen med fire andre.

1971 Aspiranttida ble forlenget til ett år. Hele 80 ville begynne, men det ble etter hvert redusert til 24. Nye instrumenter for 48.000 kroner ble kjøpt inn. En begynner å planlegge nye uniformer. Korpsseten gikk til Vindås og Umeå. En felleskonsert i Aulsen med mannskorset, storbandet og en kvartett var svært vellykket.

1972 På grunn av for liten plass i musikkrommet ble øvelsene flyttet til gymnastikkalen på Mosjøen skole.

1973 25-årsfesten ble feiret på Kippermoen idrettsshus 10. mars og jubileumskonserten ble holdt i Aulsen 29. april. Samtidig kunne mødreforeninga feire 15-årsjubileum. I løpet av disse åra har mødreforeninga overført 100.000 kroner til korpsset. 57 musikant var med i jubileumåret.

1974 Korpsset spilte for Kronprinsen og Kronprinsessen 28. juni. På Musikkfestivalen i Mosjøen 29. og 30. juni viste korpsset en meget bra figur både musikkalsk og ellers. Det viser seg at Vefsn-korpset kan malle seg med mange korps fra søftra, bet det i årsmeldinga.

1975 En kronerulling til nye uniformer fikk spontan oppslutning og viste en sluttsum på 4000 kroner. Det ble foretatt betydelige nyanskaffelser - 27 nye jakker og en del nye luer. Det ble bestilt ny fane. Korpsset var med på markeringa av 30-årsjubileet for frigjøringa 11. mai.

1976 Korpsset fikk ny fane og reiste på sin til nå lengste tur, til Skövde, 2700 km. Dirigentproblemer ble løst da Halvar Botsen begynte om høsten.

1977 Trommeskajonen fikk nytt utstyr. Fire trommer og tre trommestativ. Under musikkstevnet på Nesna 11. juni spilte korpssets storband til underholdning og noen av korpsets medlemmer spilte også til dans.

1965
Dirigent:
Henrik Moe Jacobsen

har nytt alkohol som reiseledere. Ja, jeg har faktisk sett at noen av dem har trådt til for å hjelpe medlemmer i andre korps der det ikke har vært som det skulle. Turene har som regel gått med innleid buss og vært i ca. 1 uke. Det har vært turer rundt om i landet vårt, men flere turer er lagt til Sverige, Finland og Danmark. Utenlandsreiser har nok vært mest populære. Som oftest har vi vært innkvartert på

skoler eller i store haller. Når så mange holder til i Leka, en stor gymnastikkhall, kreves det en viss ro og orden. Men stort sett har det gått greit. Litt uregelmessig må en regne med, og noe må en selvsagt tåle. Da er det viktig at en har reiseledere som er beslektede og bestemte, men som samtidig har et glimt i øyet.

Fra korpsturen til Finland 1993. Reiselederne skapper en. Fra venstre Knut Wolden, Kirsten Jacobsen, Ole Kristoffersen (dirigent), Tore Alnås, Torv Ringen, Ivar Edvardsen og Anne Lise (med ryggen til) og Anders Ludvigsen. (Foto: Elin Wang)

e gjennom 50 år

1978 30-årsjubileet ble markert med konsert og fest i Aulæen 11. mars. Og korpsene fikk mange nyansakkelse, blant annet ei Arntstrømfløyte, tre klarinetter, en skarptromme, 23 uniformsjakker og en del luer. Korpsturen gikk til Umeå 18. juni og varte seks dager.

1979 Samarbeid med Vefsn skolekorps om aspirantkurs planlegges. Korpsene arrangerer kurs for drillpiker. Årsmøtet vedtok at Finnheuten ungdomsskole og Mosjøen skole skulle velge en representant til styret for korpsene og at Støtteforeninga skulle overta uniformsforvaltninga. Det ble opprettet arbeidsutvalg med formann, kasserer, korpsleder og ett medlem fra Støtteforeninga. Hilara Helland ble hyllert på 70-årsdagen og korpsene deltok på landsfestival i Elverum.

1980 21 nye aspiranter fikk opplæring gjennom Vefsn musikk-skole og dannet aspirantkorps sammen med aspiranter fra Vefsn skolekorps. Det ble gjort store innkjøp, spesielt uniformsjakker og skjort.

1981 Pelsbua viser seg å være ei god inntektskilde for korpsene, og positiv og god arbeidsinnsats fra foreldrene blir framhevet i årsmeldinga.

1982 Vårkonserten ble arrangert sammen med skolekorps fra Mosjøen og Finnheuten i en fall-sam sala. Vefsn musikkole arrangerer kretsstevnet, og i tillegg deltok korpsene på en festival for skolekorps i Narvik. Korpsene har dårlig økonomi på grunn av store utgifter til instrumenter og uniformstøff. Åtte medlemmer deltok på ungdomsmusikkolen på Sandvik. Norsk Musikkorps Forbund pålegger korpene å revidere vedtektene. Foreldrene skal stå som betalende medlemmer. Endringene ble gjennomført på ekstraordinært årsmøte 11. mai. Luciakonserten ble arrangert 12. desember sammen med Mosjøen skolekorps.

1983 35-årsjubileet ble markert på Drevjahuus 11. mars og med konsert i Aulæen 13. mars. Kretsstevnet var på Blåmoen i Rana.

1984 Luciakonserten ble gjennomført for andre gang. Økonomien tok seg opp igjen, og korpsene deltok på landsfestivalen for skolekorps i Trondheim i juni.

1985 Helgeland Hornmusikkrets og Helgeland Arbeiderblad arrangerer Helgelands første korpskonkurranse i Mosjøen kino 13. april. Mosjøen skolekorps var teknisk arrangør. Mosjøen skolekorps fikk en fin fjerdeplass i andredivisjon. Sju deltakere var med på drillkurs. Leif Edvardsen ble hyllert på 60-årsdagen og for sine 20 år i korpsene. Årsmeldinga skriver om god rekruttering, godt musikkalsk nivå og god økonomi.

1987 Korpsene spilte ved åpninga av den nye Øybru 23. juni. 24 medlemmer deltok på sommermusikkole, og sommeren var ellers preget av mange spilleoppdrag. 5.-8. juni deltok korpsene på stervne i Umeå.

1988 40-årsjubileet ble feiret i Mosjøen kino 18. mars og med festaften 19. mars sammen med æresmedlemmene Henrik Moe Jacobsen, Eklars Helland og Leiv Nes. Sjalig Wilja ble utnevnt til nytt æresmedlem. Jubileumsmøtet gikk til Horten og Göteborg i juni. Hele 49 aspiranter startet på opplæring hos Vefsn musikkole. Det høye tallet skyldes at korpsene tok inn to årskull, både 4. og 5. klassingen. Til tross for at mange sluttet til sommeren, var det 53 medlemmer i korpsene i høstsesongen.

1989 Det var vanskelig å finne nye ledere i korpsene. Oddvar Lise og Leif Edvardsen plukket seg å forsøtte. Økonomien var dårligere, og ingen ble sendt på musikkole. Korpsene arrangerer i stedet seminarer selv. Korpsturen gikk til Lycksele og Mala 1. mai og ble dekket av de svenske arrangørene. Korpsene hadde mange spilleoppdrag, spesielt i sammenheng med likens markering av ferdigstillelsen av de store moderniseringsarbeidene på aluminiumverket. Støtteforeninga startet korpssavisa «Vel Blått».

1990 Medlemsstallet var på et lavnivå, 40 medregnet aspirantene. Det ble samarbeidet godt med Hornmusikkens Fram og med landsdelmusikkene i «Akajon vårlefs» i april. Korpsturen gikk til Lovund. Korpsene ble innmeldt i Vefsn musikkole som tok seg av all gruppeleder-ving.

Mosjøen skolekorps - øvelse i mars 1956. Henrik Moe Jacobsen med elevene, nummer to fra venstre er Sveinung Rye, nummer tre er Harald Hagen og nummer fem Søren Lundestad. (Foto: Vefsn museum)

1991 De tillitsvalgte for korpssmedlemmene deltok på styremøtet med uttalelse. Støtteforeninga startet med kafe og aktiviteter på Mosjøen skole 17. mai. Korpsturen gikk til Danmark.

1992 Det ble gjennomført ei ny ordning for bedre ivaretagelse og vedlikehold av instrumenter. Bingo ble vurdert som ei dårlig inntektskilde for korpsene.

1993 Mange sosiale aktiviteter og tiltak for korpssmedlemmene ble diskutert i styremøtene. Korpsturen gikk til Sverige og Finland.

1994 45-årsjubileet ble feiret i Aulæen 13. mars. 17. mai spilte korpsene for første gang i Kalstad.

lia. Det ble inngått ei sponseravtale med Sparebanken Rana etter initiativ fra Støtteforeninga. «På tur med Lorentzen» var sammen med jubileumskonserten ei musikkalsk høydepunkt for sesongen.

1995 En prøveordning med felles styre for støtteforening og korps ble vurdert som vellykket. Arrangementsansvarlig har fått fast i styret og nyordningen har ført til at korpsturen har kommet mer aktivt inn i inntektsbringende arbeid. Utledning av en ferdig montert Nordlandsbanad med selv til en verdi av 12.500 kroner ble en suksess. Korpsturen gikk til Danmark i godt sommervær. Men den var både lang og kostbar.

1996 Med støtte fra

Sparebanken Rana kjøpte korpsene inn nye gensere med korpsens og bankens logo. Utgiftene begynner å nærme seg 400.000 kroner for en sesong.

1997 Et våreseminar sammen med Grane skolekorps på Trufors var svært vellykket. Seminaret ble avsluttet med konsert. Det tradisjonelle marsjseminaret ble avholdt sammen med Vefsn skolekorps i april. Årsmeldinga oppsummerer at det er vanskelig å rekruttere nye medlemmer, spesielt gutter. En bør se hvordan en kan gi alle havelige musikkalske utfordringer.

1968

Dirigert: Henrik Moe Jacobsen

Leiv Nes
(1948-1992)Henrik Moe Jacobsen
(1952-1970)Sjaig Wika
(1970-1985)Kai-Erik Vikan
(1975-1976)Halvar Boonen
(1976-1980)Arne Rjørn Stolland
(1980, 1990-1998)

- Korps er mye s

A spille i korps er mye slit og mye skøy. Særlig 17. mai er en knallhard dag. Men den er også en av de flotteste.

Lars Kjørndal Johansen er en av veteranene i Mosjøen skolekorps. Han har spilt flere instrumenter, men nå er tubaen hans.

Arne Rjørn Stolland er en streng, men grei dirigent, mener musikantene. Her fra ei øving på korpsloftet.

Ina Langseth, Birgitte Kaggerud, Elin Lund og Lars Kjørndal Johansen er egentlig ganske unge når det kommer til stykket. De er med i Mosjøen skolekorps fordi det er artig, først og fremst. De liker musikken, vennskapet, stevnene og ikke minst turen de får være med på.

Men det er den virkelige veteranen blant dem, Lars (18) med lite sanger og dermed lite nasjonal-

dager i føttene som trekker fram 17. mai som den helt store:

- Det er tidlig opp, spilling og marsjering hele dagen og føle gnagsår. Men det er skøy! Det kommer til å bli rart å stå på side-linja og se på et 17.-marsjop.
- Og er det snart og kaldt, er det deilig når vi får komme inn i gymnastikkhallen på skolen til frokost med deilig, varm te, sier Elin.

Men egentlig er det Arne-Rjørn de nevner aller først. Han er streng, men grei. Og de tviler på om de ville ha spilt så lenge dersom det ikke nettopp var Arne-Rjørn som var sjelen.

Mens Lars altså har spilt i åtte år, har de tre jentene fem sesonger bak seg. De mener det er viktig at de eldste medlemmene trives og blir i korps, og akkurat det med trivselen og vennskapet er noe de trekker frem som positivt med Mosjøen skolekorps. - Her er det veldig godt miljø, sier de.
- Er du glad i musikk, så begynner i korps!

Korpslivet har egentlig en klar koppybygging med tradisjonelle

aktiviteter gjennom hele sesongen. Musikantene og dirigenten tar seg av det musikalske i ukentlige fellesøvinger på korpsloftet på Mosjøen skole. Torsdag halv seks - da er det best å være til stede. I to økter med ei velfortjent pause mellom er det øving, øving. Konsertprogram, julesanger, marsjer - alt følger sesongen.

Instrumentopplæringa skjer gjennom Vefsn kommunale musikk-skole, der hver enkelt får instruksjon på sitt instrument av musikk-lærere som er ansatt av kommunen. Blide høst og vår har korps-

ene helgeseminarer med øving fra fredag til søndag, i grupper og «anti», som fellesevingene kalles på fagspekket. Og det er faste konserter, som Laciakonerten, det er spilling i kirke på julaften og det er seminarkonserter og andre konserter. Og år om annet er det helt spesielle prosjekter.

Foreldrene tar seg av det organisatoriske. Og alle må ta et tak, enten det gjelder i styrearbeid eller med praktiske oppgaver - alt fra å reparere uniformer og vedlikeholde instrumenter til å bære stoler på konsert eller bake kakor til kaffen.

1973
Dirigent:
Sjaig Wika

Bildevettka - fra venstre
Kristian Fredrik Petersen
Johansen, Birgitte Kaggerud,
Kenneth Salomonson,
Magnus Moland, Indergård
og Sara Ann Dyrhaug.

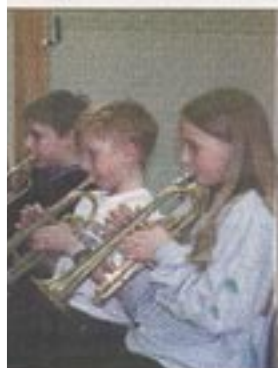

Harald J. Kotte
(1981)Magnus Nordgard
(1981)Trond Indergård
(1982-1984, 1987)Lars Einar Kaggerud
(1984-1986)Finn Seiness
(1987-1990)Ole Kristoffersen
(1993)

slit og mye skøy

Leder i Mosjøen skolekorps i jubileumsåret er Rør Møller med fanen. Innefelt: Fra frokost i gymnasen 17. mai. Her forzyner Renate Leithnes Sommer seg med knekkebrød.

Penger er viktig, og påskebus er en god inntektskilde. Wenche Sommer selger påske med brød til Anja Andreassen.

Et dristig stemningsfullt arrangement er Luchakonserten i Aulaen. Her følger Torill Fosby Lucia og barnene inn i salen.

- Gratulerer

Først av alt: GRATULERER med 50-årsjubileet til hver og en av dere i Mosjøen skolekorps. Gratulerer til deg som musikanthelt/instruktør/ledende og til deg som arbeider bak kulissene. Uten deg ville det ikke vært mulig å drive denne aktiviteten. Og hvilken aktivitet!???

Som medlem av korps gjennom mange år, både her i Mosjøen og andre steder i landet, er

jeg overbevist om at akkurat denne hobbyen er kjempebra. Gjennom aktiv styring på et instrument får du kjennskap til et spennende fagområde som du vil ha stor glede av i mange sammenhenger; en glede som du også deler med andre.

Du må ikke være verdensmester for å spille i korps, men det arbeidet du gjør er kjempeviktig for helheten. Du er en del av et

felleskap, og du får stadig utfordringer som gjør at du er i utvikling.

Som voksen har jeg et bestemt inntrykk av at det er mange som kunne ha tenkt seg til å være delaktig i et fellesskap der en gjør noe aktivt sammen i stedet for å være passive tilskuer.

Dessuten blir du medlem av et sosialt fellesskap som er til nytte og glede gjennom hele livet.

Tenk for en fordel du har nå da en gang skal flytte hjemmefra - for å gå på skole eller for å arbeide!

Gjennom å oppsøke et musikkmiljø, blir du kjent med nye mennesker som du med en gang har noe til felles med og som du kjenner tilhørighet til. Det er bra!

Vefsn Sang- og Musikkorps er en frivillig organisasjon som be-

17 år for korpset

Elin Wang som reiseleder på en av korpsreisen.

Elin Wang har gjort en arbeidsinnsats for Mosjøen skolekorps i hele 17 år. Og hun ser tilbake på denne tida med glede. Det var trivelig, sier hun.

Med dette arbeidet var vi direkte med på å påvirke oppvekstmiljøet til ungdommene våre. Ofte arbeidet vi også sammen med dem når vi arrangerte aktiviteter. Selv sagt var det arbeidskrevende, og mange ganger direkte utfordrende for å få tida til å strekke til. Men vi hadde et godt fellesskap der vi også traff folk fra forskjellige yrker og fikk mange nye bekjentskaper.

Dørene Siv og Wenche startet begge i korps som niåringer, Siv i 1977 og Wenche i 1985. Begge var drillere og begge avsluttet som tamburmajorer. Og Elin var altså aktiv foreldrerepresentant helt fram til Wenche sa takk for seg i 1996.

Med fra starten

I årene etter krigen var det et rikt foreningsliv med gode tilbud til barn og ungdom. Idrettslag, ungdomslag og andre gikk aktivt ut for å werve medlemmer. Turn, fotball og skiløp var de aktivitetene som sto sterkest.

I 1948 tok en del mennesker initiativ til å sette igang et musikkorps for barn. Her på Helgeland hadde vi bare et slikt korps fra før, nemlig Mo Guttemusikkorps. Framsynne som initiativtakerne var, valgte de å kalle korpset Mosjøen Skolekorps. Navnet ble valgt fordi en ikke så bort fra at også jenter ville komme til å begynne i korpset.

Fra før hadde vi to korps i Mosjøen. Mosjøen Hornmusikk og Hornmusikken Fram. Det var naturlig å rekruttere blant foreldre som var engasjert i disse to korpser. En startet opp med 12-13 gutter. Blant disse var Lars Tverå som hadde sin far Reidar Tverå i Fram, og Thor Moe Jacobsen som også hadde sin far Trygve Moe Jacobsen i samme korps.

Leiv Nes var den første dirigenten i Mosjøen Skolekorps. Han var lærer og kom fra Surnadal på Nord-Møre. Han var en engasjert og dyktig korsanger og dirigent. Han behersket fløitspill, men hadde ikke kjennskap til korpsmusikk. Han måtte derfor lære seg å spille et korpsinstrument og valgte cornett.

Nes lærte ungdommene seg ved å skrive ned noter som Nes skrev på tavla. Øvelsene holdt de på leitet på den gamle folkeskolen i sentrum. De hadde

Korpslæne kler dem fortsatt. Thor Moe Jacobsen (tv) og Lars Tverå.

øvelse en gang i uka og all instruksjon ble besørget av Nes.

Thor, som den gang var 12 år, begynte å spille althorn, Lars, som var 15 år, spilte bass. Han var fra før med i Fram og var med i Mosjøen Skolekorps i bare ett år. Den gangen måtte en slutte i skolekorps når en fylte 16 år.

De gamle regnskapsbøkene viser litt av det engasjement som ble lagt for dagen. Noen instrumenter overtok de fra Kvalfjell Hornmusikk og de andre korpser. Noe nytt ble innkjøpt av mid-

ler som kom inn som gaver, ved innsamlinger og gjennom støttekomiser av de andre korpser.

Såvidt Lars og Thor kan huske fikk de utlevert instrumenter og begynte med øvelser i februar. Nes sørget for å skrive noter for hånd. Disse måtte så transponeres (skrives om fra en toneart til en annen).

De ble ofte besørget av korpsmedlemmer og var svært lærerikt. Uniformene på den tida besto av hvit skjorte med tverrløype, svarte bukser og blåttue. Mor til Thor sydde blåttue mens far til Thor laget merker som skulle være på buene. Disse smidde han i to (møget slett utført). De ble så trukket med tynt stoff.

Sin første opptreden hadde korpsen 17. mai 1948. Korpsen øvet seg på forhånd i drill (marsjering) ved at de syklet til Hærenheim og marsjerte der. Det var nok en stolt dirigent som sammen med Mosjøen Skolekorps for første gang spilte i barnesongen i gatene på veg til Dolstad kirke der det var barnedøpsfest.

Korpsen hadde på den korre tida siden oppstart lært seg å spille «Ja, vi elsker», «Sønnen av Norge», «Omtrent kom-

mer» og et musikkstykke til. Det første steynt korpsen var med på var på Nesna i 1949. Det var voksenkorpsene som møttes, men Mosjøen Skolekorps og Mo Guttemusikk deltok også. Det var ikke frint for at guttene fra Mosjøen felte seg litt små når de fikk se de staselige uniformene Mo Guttemusikk stilte opp i.

Reisen til Nesna gikk med båt. Det var en stor og fin opplevelse for guttene å få være med på musikkreise. Den gangen var det ikke vanlig med lomme penger. De måtte pest be om så få penger dersom de ikke var så heldige at de tjente noe selv. Lars og Thor kan huske at det kostet 75 øre for å komme inn på kino. De måtte arbeide mye for å tjene et slikt beløp.

Musikken har gitt disse to mye glede og er blitt en kjær hobby. Lars var i mange år i Fram der han spilte bass og baryton. Han har vært med i Forvarets Divisjonemusikk i Trondheim. Siden ble han dirigent for Vefsn Skolekorps, noe han var i mange år.

I dag er både Lars og Thor pensjonister etter å ha arbeidet i en rekke på helseholdvis læringskontoret og laboratoriet på Elken Aluminium. Thor spilte trompet i mange år i Fram han også. Den dag i dag er han på øvelse i gjennomtatte Fram en kveld i uka. Mange vil også huske Thor fra danseorkesteret Swingsters.

1978
Dirigent:
Halvar Botnen

stille av alle som driver med musikk i Vefsn. Vi er stolte over å kunne vise fram dette mangfoldet. Vi håper å få høre mye fra dere i jubileumsværen og i tida framover. Lykke til med arrangementene!

Med vennlig hilsen
Vefsn Sang- og Musikkorps
Bodil Nystad

Nøkkeltall for sentrale år

Mens Mosjøen skolekorps sine årsregnskaper nå viser ei årlig omsetning på omlag 400.000 kroner, var det helt andre pengesummer initiativtakerne hadde å forholde seg til for 50 år siden. Det kan nøkkeltall fra noen utvalgte årsregnskaper illustrere:

	1958	1968	1978	1988	1996
Inntekter:					
Kontingent	45	880	2.360	13.280	24.020
Spilloppdrag	825	1.045	5.843	20.921	56.226
Gaver fra støtteforen	2.000	6.000	20.000	35.000	x
Utgifter:					
Instrumenter m.m.	3.007	33.212	18.108	50.397	28.798
Kontingent til NMF	171	250	2.410	6.337	8.184
Lønn dirigent/insusjon	2.000	2.250	8.334	40.427	67.692

x Støtteforeninga har innlemmet korpsorganisasjonen i 1995.

Mor og datter først i toget

Som far, så sønn, som mor så datter. Det er nok mange korpsmedlemmer som har foreldre med ei fortid i korps. Men kanskje blir det likevel litt spesielt med Marte Lundestad Sverdal (19) og Liv Lundestad (47). De har nemlig begge to gått først i toget med tambormajorstaven.

Og det har vært artig, skjønter vi, når vi sitter bryd over bilder og den ene historien tar den andre. - Den største opplevelsen var nok landsstevnet i Oslo i 1966, sier Liv. - Tenk, vi var 22.000 musikanter! Sammen med Torild Wika og Lia-beth Vollen begynte hun som drilljente i 1960. Da var Gry Vikdal tambormajor.

- Ei kjempartig tid. Vi reiste mye, hvert år dro vi til Sverige, til Lycksele og Vänersås og andre byer rett over grensen. Det var turer på tre-fire dager, da vet det var ikke så vanlig med lange ferier på den tida, så vi var kjempefornøyde. Vi hadde hvite vippekjort og røde vest, og vi hadde hvite halvtrenner.

- Da jeg ble tambormajor, sydde Therese Edvardsen bunten og kjolen. Jeg hadde hvite gummitøvler med dunker på, og etter ei stund fikk jeg sendt hvite skinnstøvler fra Amerika, fra en onkel jeg hadde der.

Liv fortsatte i korps helt til det året hun giftet seg, i ti år til sammen. Men fra 1970 og utover fikk hun andre ting å tenke på noen år.

Marte var først drilller i Vefsn skolekorps i to år. Det var trett, for hun var alene. Og da var det godt å ha ei mamma som kunne knopene og støttet opp. Seineren begynte hun å trene med drillerne i Mosjøen skolekorps før hun mottok overgang. De siste åra har hun hatt ansvaret for drilljente i korps, og det er ei oppgave hun har tatt på alvor.

Da må være glad i musikk og ha god rytme for å kunne bli en god drilller, er mor og datter enige om. Dessuten må du like oppmerksomheten du får når du går først i toget, du skal være rak i ryggen, lett på foten og ikke minst blid! Å være tambormajor er en flott øvelse i selvtilitt!

Liv Lundestad og datteru Marte Lundestad Sverdal deler mange gode korpsminner.

- Det er ingen grunner for hva du kan få til av øvelser med en drillstav, sier Marte. Foresten er det ikke bare drillstaver i drillkorps idag, de bruker dunker, flagg og lysstaver i tillegg.

Og de som tror at drilljente bare er opptatt av å ta seg ut, tar skammelig feil. De skal hele tida ha full kontroll, være samstemte i bevegelser og trinn og tenke framover. Det er fysisk slit som å drille, men også psykisk, nettopp fordi det er så mange bevegelser som skal stemme både i forhold til musikk og til de andre drillerne.

For både Liv og Marte er 17. mai synonymt med å stå grytidlig opp, få på stasen og så være opptatt hele dagen. - Før reiste korps til Trøforn mellom barnetoget og borgertoget, forteller Liv. - Det var før de fikk korps det.

Og begge kan fortelle om gnagsler i

hendene, vannbrenner og gangspenne. For 17. mai er en slitsom dag. - Husker du det året det regnet sålen at toget snudde ved rundkjøring? spør Marte. - Jeg fikk ikke smutt drillstaven. Jeg var så forfrosset at staven satt fast!

For det har nok vært mest sverd når nasjonaldagen har blitt feiret på Helgeland. Men likevel er minnene de to deler bare gode. Seer korpsen førstedamer følte de at de gjorde en viktig jobb.

- Gratulerer

Grete Svendsen

Vi ønsker vår samarbeidspartner hjertelig til lykke med 50 årsjubileet.

Videre vil vi ønske dere lykke til med korpsstevnet 1998.

Med hilsen
Vefsn Skolekorps
Grete Svendsen

Beskjedne summer

Perioutgiftene var på 2,70 kroner og et konfirmasjonstelegram til Laus Tverå kostet kroner 1,80.

Det går fram av regnskapet til Mosjøen skolekorps for det første driftsåret, 1948.

Korpsen fikk 50 kroner for å spille 17. mai, og utlodninga på nasjonaldagen innbrakte 343,15. Mosjøen kommersne ga korpsen hele 500 kroner i tilskudd, det var litt mer enn det dirigenten fikk i honorar for ett år (400 kroner).

1983

Dirigert:
Trond Indergård

- Gratulerer

Knut
Torgersen

Det er med glede og respekt jeg som ordfører i Vefsn kommune fremfører de beste gratulasjoner til Moljøen skolekorps i anledning dets 50-årsjubileum.

Moljøen Guttemusikk - som korps et opprinnelig het - var såvidt jeg har kunnet bringe i erfaring. Helgelands aller første korps av sitt slag. Med Moljøens musikktradisjoner var vel ikke dette så sensasjonelt, men det forteller en

historie om engasjement og vilje til å gi barn og unge et aktivt musikktilbud. Og dette har preget korps et siden starten i 1948.

Moljøen skolekorps har siden starten vært gjennom en rik utviklingsperiode, og man kan ikke unnlate å nevne et stort flertall av de mange profesjonelle musikere vi idag har fra Vefsn har trakt sine musikalske barne- og ungdomskorps. Dette forteller om kvaliteten i de

oppbyggte korps et gjennom årene har presentert de unge håpefulle for. Men i tillegg til å gi unge lovende musikere en start på fremtidig karriere, så har Moljøen skolekorps hatt en kanskje langt viktigere misjon som sosialt samlingspunkt for hundrevis av barn og unge. Korps et betydning for oppvekstmiljø og ungdoms fremtidige positive holdning til sitt hjemsted kan vanskelig undervurderes.

Jeg gratulerer den livskraftige 50-åring med dagen, og uttrykker håpet og forventningen om mange nye aktive år til beste for barn og ungdom i Vefsn - og dermed også til beste for Vefsn kommune.

Knut Petter Torgersen
Ordfører

- Marsj er god musikk

Energisk og samtidig lett lunende og føyverbryd kommer han glænde over golvet. Hever høyrummen og slår an den første tonen. Så begynner den, konserten, og vi liner oss bakover i på ukomfortable ryestoler mens vi lytter, og etter ei stund gripes av tanken: Hvordan i all verden får han det til. Hva gjør han for å få så mye vellyd ut av ungene våre?

- De får ikke lov til å spille noter. Det vi framfører er musikk. Det krever innlevelse. Du må ha følelse for det du gjør. Derfor jobber vi også mye med renhet og dynamikk. Dessuten består Moljøen skolekorps av interesserte og dyktige musikanter, så med gjentatte øvinger blir det bra. Personlig synes jeg også det er flott at de eldre utøverne fortsetter etter at de har begynt på videregående skole. Det bidrar til å høyne kvaliteten på hele korps et, sier Arne Bjørn.

Selv om vi alle vet at etternavnet er Stokland, er det like usnaturlig for foreldre som for korpsmedlemmer å bruke etternavnet. Det er vanskelig å ha et fonnelt forhold til en såpass uformell person som dirigenten for Moljøen skolekorps. Men alle som har hatt litt med Arne Bjørn å gjøre, vet at han langs i sin bane er blid og medgjør-ig.

- Jeg er litt snarst, og kan godt gi korpsmedlemmene en overhevning, men

det går fort over. Jeg har forresten blitt mye roligere med årene, kommer det ettertenksomt fra andre siden av bordet. Vi sitter på Kulturverkstedet med hver vår kaffekopp. Arne Bjørn smiler hurtig og medgir at han tror på frihet under ansvar, men det gjelder primært utenom øvingsrommet. På øvelser og konserter er det dirigenten som bestemmer, og han forlanger at det skal låte bra.

Opp gjennom årene er det mange som med god grunn har undret seg over hva musikklivet i Vefsn ville vært uten Arne Bjørn. En knustapp, en pådriver, en ildsjel med et varmt og lett bevelig hjerte. Dirigenten for Moljøen skolekorps tilhører det mindretall av menneskene som tiltrer seg å vise følelser. Han bryr seg om både folk og musikk, og viser det. I form av oppmuntrende bemerkninger og ros, men også i form av uttrykkelig stille krav og forventninger. Som får hver enkelt korpsmusiker til å føle seg viktig både som enkeltstykke, og ikke minst som en del av helheten. Samspill er lagspill! Arne Bjørn er oppptatt av at medlemmene av skolekorps et både skal oppføre seg og føle seg som deler av et lag.

Ellers er ikke idrett det Arne Bjørn er mest opptatt av. Opp gjennom årene har han mange ganger kjent konkurransen med idretten når det gjelder kampen om medlemmer. - Den nye fotballhallen med sine enestående fasiliteter, har forsterket denne konkurransen ytterligere. Skal vi som korps ha noe å

Arne Bjørn Stokland er dirigent jubileumsåret.

stille opp med, tror jeg vi må bli enda flinkere på det sosiale området.

For Arne Bjørn har musikken alltid kommet først. Født og oppvokst midt i Moljøen, var da-værende Moljøen skolekorps - guttemusikken - hans aller første arena for musikalsk utfoldelse. Hvis vi ser bort fra at han hadde fått pianotimer en stund, - Bassen min, som er tre år eldre enn meg, hadde begynt i guttemus-

ikken. Det ga meg en voldsom interesse for å få mitt eget instrument. Ti år gammel fikk jeg en barryton, utviklet seg snart til å omfatte alle mulige musikkinstrumenter, slik at dirigenten i dag trakterer alle korps et instrument. Apropos dirigent, interessen for å veive med armene foran de andre musikantene fikk Arne Bjørn da familien flyttet til Svelvik tidlig på 50-tallet. I løpet av de to årene slopp, fikk han prøve seg som dirigent for skolekorps et og ble bit av buksen.

Og dermed var det gjort. Arne Bjørn var for alltid forlagt - i janitjar. Det som begynte med barryton, utviklet seg snart til å omfatte alle mulige musikkinstrumenter, slik at dirigenten i dag trakterer alle korps et instrument. Apropos dirigent, interessen for å veive med armene foran de andre musikantene fikk Arne Bjørn da familien flyttet til Svelvik tidlig på 50-tallet. I løpet av de to årene slopp, fikk han prøve seg som dirigent for skolekorps et og ble bit av buksen.

Tilbake i Moljøen igjen, fortsatte jeg i skolekorps et, og så begynte jeg i høymusikken da jeg ble 15 år.

Litt

senere fikk jeg også innpass i Moljøen Orkesterforening, der jeg hadde ansvaret for påskene. Interessen for instruksjon førte så til at jeg ble en av de 12-15 første som tok Norges Musikkorps Forbunds nye treårige dirigentutdanning, et knakende godt tilbud som virkelig ga både lærdøs og inspirasjon til en ung mann, forteller Arne Bjørn.

Noen år senere kjøpte han seg seg fiolin. Etter et par-tre timer med Arnold Kvitstvik, bar det rett inn som sekkeleder på fiolin i orkesterforeninga. For en som aldri har drevet det lenger enn til å knipse litt på fiolinstrengene i musikkens, riktignok med Arne Bjørn som lærer, høres det misunnelsesverdigg enkelt ut. Men vi vet at det er mer enn gehør og musikalitet som skal til, og for å si det med Arne Bjørns ord: Det er bedre med 15 minutters øving hver dag, enn ti timer hver søndag. Hvor mange minutter han selv har øvd på sine mange instrumenter, er det vel ingen som har anelse om.

Nå må vi i samfunnets navn skyte inn at det har vært perioder av livet da ikke alt dreide seg om musikk. For eksempel var Arne Bjørn i sin ungdom til sjøs i halvannet år, og ikke lenge etter måtte han overta farens engrosforretning. At han blant minnene fra livet til sjøs, særlig husker en gammel sjøfolk som spilte trekkspill, er

1988
Dirigert:
Finn Seiness

– Et scoop å få Brazz Brothers til jubileumsfesten

Det var litt av et scoop for korpsen å få tak i The Brazz Brothers til jubileumsfesten, sier leder for arrangementskomiteen, Trond Ingerfeldt.

Det har nok ført til at interessen blant korpsene på Helgeland har vært ekstra stor. Og Brazz Brothers kunne like gjerne vært i Japan eller i Tyskland den aktuelle

helga. De opererer over hele verden. The Brazz Brothers ble startet i 1981 og består av to sett, bestående som er født og oppvokst på øya Sula utenfor Ålesund: Jarle Førde, trompet/trombone, Jan Magne Førde, trompet/trombone, Runar Tafford, horn, Helge Førde, trombone og Stein Erik Tafford, tuba. Siden 1986 har den

norsk/svenske trommeslageren Egil «Bop» Johansen vært med.

Grappa har 150 konserter i året og driver en utstrakt turnévirksomhet i Skandinavia og Mellom-Europa. De komponerer og arrangerer all musikken de spiller selv. Dette resulterer ofte i en unik sammensmeltning av dixieland, moderne jazz og folkemusikk fra

mange deler av verden. De har spilt sammen med en rekke symfoniske orkestre, kor, korps og storband, både profesjonelle og amatører i musikkversteder og seminarer. Helga 5.-7. juni er det altså unge korpsmusikere på Helgeland som skal få sjansen til å få med seg noen musikalske lærdommer fra disse ferske karene.

The Brazz Brothers.

sikk!

vel ikke så rart. Heller ikke det faktum at Arne Bjørn selv gikk i land som en habil trekkspiller.

Etter noen år som grossist, ble eldsgjengen etter å gjøre musikken til mer enn en hobby for stor. Et årskurs i musikk på Nessna ga nødvendig formell kompetanse til å undervise i musikk på heltid. Først som musikk-lærer på Finnebranten ungdomsskole, der han fikk elevene til å glede seg til musikktime og ga ungdom som aldri hadde rørt et instrument, mot og lyst til å spille små stykker. Deretter hadde han et to-årig engasjement som fylkesmusikklærer med base i Mosjøen. Så ble det ansettelse i musikkseksjonen ved Nessna lærerhøgskole.

I en periode var han også orkesterdirigent i Nordland, noe som et stund resulterte i at han dirigerte sju orkestre, i tillegg til en del korps. Samtidig studerte han musikk, tok mellomfag og begynte på hovedfag. Mens han bodde på Nessna, tok Arne Bjørn initiativ til opprettelse av musikk-skole. Med 170 elever, ga musikk-skolen et tilbud til omtrent alle unger på Nessna.

Da kommunen bygde nytt rådhus, fikk musikk-skolen overta det gamle, noe som ga førsteklassens lokaler for skolen, forteller Arne Bjørn, og lar det skine igjennom at han gjerne skulle sett at Vefsn kommunale musikk-skole kunne flint et eget hus å holde til i.

Det var i 1989 Arne Bjørn flyttet tilbake til Mosjøen og til musikk-skolen her. Da var det under 100 elever der. I løpet av hans tid som rektor for musikk-skolen, økte antallet til 650!

Nå har han permisjon fra det kommunale stresset, og kommer sannsynligvis også til å takke nei til fortsatt dirigentjobb for skolekorpsen.

Det er artig å ha blitt brukt så mye. Den siste perioden har vært fra 1990, men jeg hadde jo dirigert skolekorpsen i mange år før det. Nå tror jeg det er på tide å la nye krefter overta.

Selv skal han nyte livet på hytta ved Fausvatn. Der flytter han på steiner, lager blå og fisker lin.

For første gang i mitt liv har jeg tid til å bruke tid på annet enn musikk. Det har også ført til at jeg faktisk har begynt å få meg en liten vennskrets. Og hvis du skal lytte til musikk, hva høyrer du på da?

Jeg kan godt høre på marjer. En god marsj er god musikk!

De første jentene gjør sin entré

Da Mosjøen Skolekorps ble stiftet i 1948, var det et rent guttekorps som de fleste andre korps på den tiden. Mange steder gikk de også under navnet «Guttemusikken». Det skulle gå mange år før det ble en forandring på dette.

Først så seint som i sesongen 1956/57 kom de to første jentene med i korpsen. Det var Astrid Svedal, nå Øksendal, og Marie Wika. Begge begynte som dukker, noe som var nytt den gangen. Dette hadde man ikke tradisjoner på, feilgikk manglet det uniformer til disse.

Eklara Helland ble den reddende engel. Oppofrende som hun var, satte hun i gang med å sy nye drakter.

Suaret kunne de to store dukkerne vise seg fram i flotte blå uniformsjakker og hvite skjort, hvite bukser med blå duk og hvite halstrømper. Det var en stolt dirigent, Henrik Moe Jacobsen, som presenterte sine dukker i 1956.

Mens de to jentene hadde satt seg bakere midt enn å være dukker. Interessen for instrumenter ble etter hvert stor og trangen til å spille liket.

Etter kort tid fikk begge utlevert hvert sin instrument. Astrid begynte å spille ess-kornett mens Marie begynte på althorn. Begge glei de flint inn i sine grupper og ble fullt ut akseptert. Den gangen som nå hadde korpsen sine øvelser på Mosjøen skole.

På den tiden var det ingen korps hverken i Drevja eller Elsfjord slik at 17. mai var de rundt om på bygdene og spilte. Dessuten hadde de som nå konserter og andre inntektsbringende arrangementer. Mødreforeningen, som senere fikk navnet Støtteforeningen, var en meget verdifull støtte for korpsen. Ikke bare var de til stor hjelp i praktiske gjøremål, de ga også betydelige økonomiske bidrag.

1993

Dirigert:
Arne Bjørn Stokland

Men noe av det Astrid og Marie husker best fra sin tid i korpsen var tårne og støvne.

Det første store stevnet de deltok i var i Tromsø. Turen oppover dit gikk langs den vakre kysten med D/s Alta. I Tromsø ble de innkvartert privat, noe som slett ikke var uvanlig på den tiden. Men det største arrangementet de var med på og som nok har gjort sterkest inntrykk, var landsmusikkstevnet i Trondheim. Her var det samlet ikke mindre enn 14 000 musikanter. Dette var en av de største samlingene av korps noensinne.

Turen nedover dit gikk med tog. Marie og Astrid var innkvartert på Kalvskinnet skole, mens guttene holdt til på Teknisk skole. Den første delen av stevnet foregikk i tørt og meget varmt vær. Salget av is og iskvadrer var enormt. Stevnet ble avsluttet med en kjempemønsting på Lerkendal stadion.

Midt under avslutningskonserten satte det inn med et veritabelt styrtregn. En kan lett tenke seg til hvilket virvar dette førte til. Noe av det som sikkert gjorde et sterkt inntrykk var da alle musikanter løftet sine instrumenter i været til avskjedstilsen.

Astrid og Marie var altså de to første jentene i Mosjøen skolekorps.

«Marie og jeg, Guttekorpsene i Tromsø 1957» har Astrid (til venstre) skrevet bak på dette bildet.

lekorps og var med på å åpne veien for andre. Etter hvert kom det flere og flere jenter med, og i lange perioder har det vært flere jenter enn gutter i korpsen.

Astrid er i dag lærer ved Mosjøen skole mens Marie er ansatt

som universitetslektor ved Odontologisk Institutt i Oslo.

Mosjøen Skolekorps i 1998

Rad 4:
Lina Langseth, Line S.
Kvandsdal, Bjørn Tore
Alnås, Lars K.
Johansen, Kristian
Fredrik Petersen,
Hegge Reinholdsen
og Werner Daleang.

Rad 3:
Kenneth Salamons-
sen, Ingerid Jacobs-
sen, Kristina Sell,
Berit Henriksen,
Therese Tverå, Mar-
kus Johansen, Elin
Johanne Lund.

Rad 2:
Sara Ann Dyrhaug,
Rebecca Fernum,
Anne Kari Vangem,
Ma Mari Ingebrigts-
sen, Jose Kautum
Langmo, Ann Øyde
Bergsjøen, Kristine
Alnås, Birgitte Kag-
gerud, Kristin Wilk-
Paulsen,
Mignon Indregård.

Rad 1:
Liam Halvorsen,
Naomi Drage,
Kristina Bjergan,
Tina Wå, Anne Lena
Moxen, Kine Aager-
mo, Silje Helen Bre-
den,
Solve Drevland,
Minni Drage.

Dirigent:
Anne Bjørn Stokland

